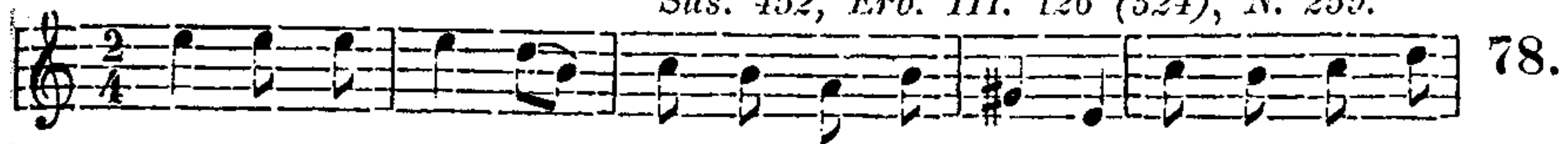
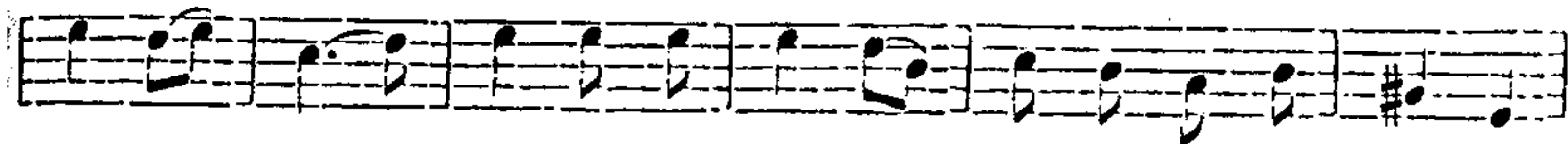


Nevěsta se loučí s rodiči:

Suš. 452, Erb. III. 126 (324), N. 259.



Aj lí - to, lí - to, má sta - rá ma - měn - ko, lí - to, lí - to



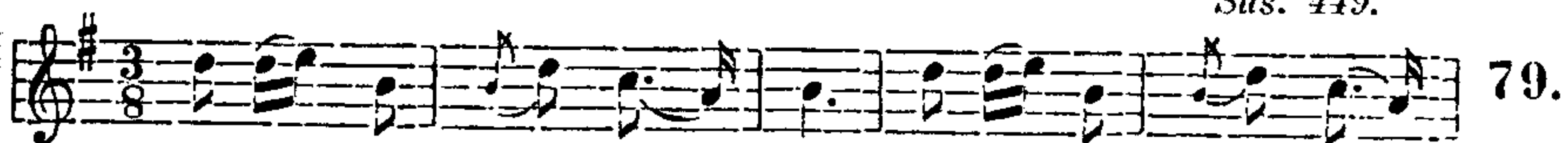
je mi vás, aj že ste vy mne těž - ko vy - cho - va - li,



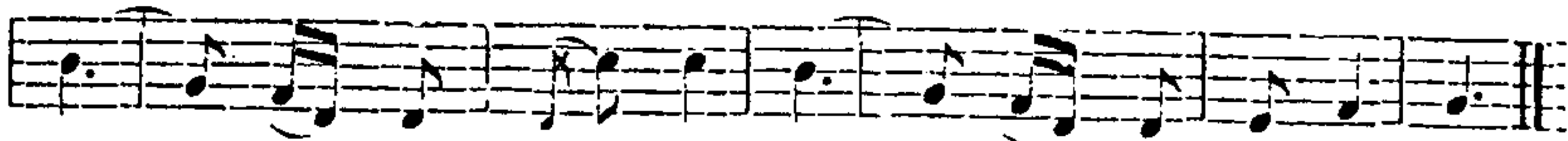
a já mo - sím pryč od vás.

Aj líto, líto, můj starý tatíčku, Že ste sa o mne tolik nastarali,
Líto, líto je mi vás, A já mosím pryč od vás.

Suš. 449.



Od - bí - raj, A - nič - ko, svo - je ma - jet - no -



sti, co si's na - jed - na - ěa od svéj ma - lič - ko - sti.

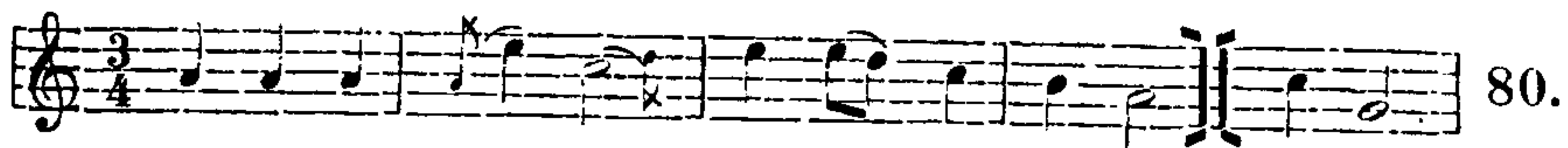
Ja šak já odbírám,
A nic tu nenechám.

Enom ten klíneček,
Co visel věneček.

Už sem sebrala všecko zboží,
Zavřete maměnko za mnú dveří.

Proč bych já za tebu zavírala,
Šak sem ta, cěruško, měla ráda. *)

Stěhuje-li se nevěsta do jiné dědiny, zpívá se tato krásná a velmi tklivá píseň:



Oj ta - to, ta - to, ta - tíč - ku mi - lý, vy - pro -



voď - te mne z va - šěj dě - di - ny.

Oj mamó, mamó, maměnko miľá,
Vyprovodte mne z vašého dvora.

*) Jako: „Narúbaly sme.“